KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT
29. september 1999 *

I sag T-44/98 R II,

Emesa Sugar (Free Zone) NV, Oranjestad (Aruba), ved advokat med møderet for Nederlandenes Hoge Raad Gerard van der Wal, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-rue,

sagsøger,

støttet af

Arubas regering ved advokaterne Pierre V.F. Bos og Marco M. Slotboom, Rotterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loesch & Wolter, 11, rue Goethe,

intervenient,

* Processprog: nederlandsk.

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Thomas van Rijn, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøgt,

støttet af

Rådet for Den Europæiske Union ved de juridiske konsulenter Jürgen Huber og Guus Houttuin, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos generaldirektør Alessandro Morbilli, Den Europæiske Investeringsbanks Direktorat for Juridiske Anliggender, 100, boulevard Konrad Adenauer,

Kongeriget Spanien ved statens advokat, Mónica López-Monis Gallego, Sekretariatet for EF-ret, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg på Spaniens Ambassade, 4-6, boulevard E. Servais,

og

Den Franske Republik ved ekspeditionssekretær Claude Chavance, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg på Frankrigs Ambassade, 8 B, boulevard Joseph II,

intervenienter,

angående en begæring om forlængelse af de foreløbige forholdsregler, Rettens præsident foreskrev på begæring af sagsøgeren ved kendelse af 30. april 1999, sag T-44/98 R II, Emesa Sugar mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser),

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Relevante retsregler og faktiske omstændigheder

1 De relevante retsregler og de faktiske omstændigheder er udførligt behandlet i Rettens præsidents kendelse af 30. april 1999, sag T-44/98 R II, Emesa Sugar mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, herefter »kendelsen af 30. april 1999«), hvorfor der henvises til denne kendelses præmis 1-25.

Retsforhandlinger

2 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 10. marts 1998 anlagde sagsøgeren i henhold til EF-traktatens artikel 173 (efter ændring nu artikel 230 EF), stk. 4, sag, registreret under nr. T-44/98, med påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 23. december 1997 (VI/51329, herefter »den

anfægtede beslutning«) om afvisning af den begæring, sagsøgeren havde indgivet i medfør af artikel 8, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2553/97 af 17. december 1997 om udstedelse af importlicenser for visse produkter henhørende under KN-kode 1701, 1702, 1703 og 1704 med AVS/OLT-kumulation af oprindelsen (EFT L 349, s. 26, herefter »gennemførelsesforordningen«) om udstedelse af importlicenser for 3 010 tons sukker med kumuleret oprindelse i AVS/OLT (herefter »sukker med oprindelse i OLT«).

3 Ved særskilt dokument registreret på Rettens Justitskontor den 10. april 1998 fremsatte sagsøgeren ligeledes i henhold til EF-traktatens artikel 185 og 186 (nu artikel 242 EF og 243 EF) begæring, dels om udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning, indtil Retten har truffet afgørelse i hovedsagen, dels om foreløbige forholdsregler, således at det forbydes Kommissionen i samme periode at anvende bestemmelserne i gennemførelsesforordningen og/eller artikel 108b i Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 263, s. 1, herefter »OLT-afgørelsen«), med senere ændringer, i det omfang disse bestemmelser bevirker en begrænsning af importen til Fællesskabet af sukker med oprindelse i de oversøiske lande og territorier.

4 Ved kendelse af 14. august 1998, sag T-44/98 R, Emesa Sugar mod Kommissionen (Sml. II, s. 3079), bestemte Rettens præsident, at begæringen om foreløbige forholdsregler ikke kunne tages til følge.

5 Sagsøgeren appellerede denne kendelse, og ved Domstolens præsidents kendelse af 17. december 1998, sag C-364/98 P(R), Emesa Sugar mod Kommissionen (Sml. I, s. 8815), blev kendelsen ophævet og sagen hjemvist til Retten.

6 Efter denne hjemvisning af sagen til Retten og efter skriftlig og mundtlig forhandling og en brevveksling på baggrund af en anmodning om oplysninger fra Rettens præsident afsagde denne kendelsen af 30. april 1999, hvis konklusion lyder således:

»1) Gennemførelsen af artikel 108b i Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, af Kommissionens forordning (EF) nr. 2553/97 af 17. december 1997 om udstedelse af importlicenser for visse produkter henhørende under KN-kode 1701, 1702, 1703 og 1704 med AVS/OLT-kumulation af oprindelsen, og af Kommissionens beslutning af 23. december 1997 (VI/51329) udsættes i forhold til Emesa Sugar (Free Zone) NV.

2) Det tillades Emesa Sugar (Free Zone) NV at indføre formalet sukker med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (OLT) til Fællesskabet, som omhandlet i artikel 6 i bilag II til afgørelse 91/482, i overensstemmelse med de betingelser, der er opstillet i denne afgørelse i den affattelse, der var gældende indtil den 30. november 1997, på følgende betingelser og med følgende restriktioner:

— Den således tilladte indførsel er undergivet de bestemmelser i afgørelse 91/428, der var gældende forud for ikrafttrædelsen af Rådets afgørelse 97/803/EF af 24. november 1997 om midtvejsrevision af afgørelse 91/428, særlig forpligtelsen til at opnå en importlicens i henhold til artikel 5, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3719/88 af 16. november 1988 om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter, forpligtelsen til at opnå et certifikat EUR.1 og forpligtelsen til at stille en sikkerhed på 3 EUR/ton, som frigives, hvis indførslen foretages i overensstemmelse med importlicensen.

— Den maksimale tilladte importmængde er 7 500 tons i en periode på seks måneder fra datoen for underskrivelsen af nærværende kendelse.

— Sukker med oprindelse i OLT, der indføres til Fællesskabet, skal sælges til en pris, der mindst svarer til interventionsprisen som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker.

— Emesa Sugar (Free Zone) NV kan indføre sukker med oprindelse i OLT på betingelse af, at der stilles en sikkerhed i form af en bankgaranti på 28 USD pr. ton sukker, selskabet ønsker at indføre i overensstemmelse med nærværende kendelse. Sikkerheden skal stilles senest på dagen for frembydelsen af sukkeret i forbindelse med toldangivelsen og dække den mængde, der frembydes. Beløbet for den sikkerhed, der skal stilles pr. ton sukker, forhøjes eller nedsættes:

  — i forhold til stigningen eller nedgangen i interventionsprisen som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1785/81

  — i forhold til nedgangen eller stigningen i den garanterede pris som omhandlet i artikel 5, stk. 4, i protokol nr. 8 til den fjerde AVS/EF-konvention, undertegnet i Lomé den 15. december 1989.

Udgangspunktet for nedsættelse eller forhøjelse af beløbet for sikkerheden er interventionsprisen eller den garanterede pris på datoen for underskrivelsen af nærværende kendelse.

— Sikkerheden frigives i det hele efter afgørelse fra Rettens præsident til fordel for Fællesskabet, såfremt Domstolen inden seks måneder fra datoen for underskrivelsen af nærværende kendelse afsiger dom i sag C-17/98 og herved fastslår, at artikel 108b ikke er ugyldig.

— Så længe den anordnede foreløbige forholdsregel er gældende, kan Emesa Sugar (Free Zone) NV ikke indgive ansøgninger om importlicens i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 2553/97 af 17. december 1997 om udstedelse af importlicenser for visse produkter henhørende under KN-kode 1701, 1702, 1703 og 1704 med AVS/OLT-kumulation af oprindelsen.

3) Såfremt Domstolen inden seks måneder fra datoen for underskrivelsen af nærværende kendelse afsiger dom i sag C-17/98:

— genoptages nærværende sag om foreløbige forholdsregler (registreret under nr. T-44/98 R I), såfremt Domstolen ikke fastslår, at OLT-afgørelsens artikel 108b er ugyldig, og parterne anmodes om at fremkomme med deres bemærkninger til Domstolens dom. Rettens præsident træffer ved en ny kendelse afgørelse om nærværende sags videre forløb, hvorved Emesa Sugar (Free Zone) NV fortsat kan indføre sukker til Fællesskabet, der er leveret frit om bord (FOB) til selskabet før dagen for afsigelsen af Domstolens dom i) op til 7 500 tons, ii) inden for seks måneder fra datoen for underskrivelsen af nærværende kendelse og iii) i overensstemmelse med de betingelser, der er opstillet i punkt 2 i denne kendelses konklusion

— fortsætter nærværende kendelse med at have retsvirkninger, indtil udgangen af perioden på seks måneder, såfremt Domstolen fastslår, at OLT-afgørelsens artikel 108b er ugyldig, og såfremt Retten ikke har truffet afgørelse i hovedsagen (registreret under nr. T-44/98).

4) Med forbehold af, at Domstolen afsiger dom i sag C-17/98 inden udgangen af den første periode på seks måneder som omhandlet i nærværende kendelse, gives der tilladelse til indførsel af sukker med oprindelse i OLT til Fællesskabet af en nærmere fastsat mængde for en ny periode ved en kendelse, som Emesa Sugar (Free Zone) NV rettidigt anmoder Rettens præsident om at afsige to måneder før udgangen af den første periode på seks måneder.

...«

7 Den 30. juli 1999 har sagsøgeren fremsat begæring om forlængelse af de foreløbige forholdsregler, Rettens præsident foreskrev ved kendelsen af 30. april 1999.

8 Sagens øvrige parter er blevet opfordret til at fremsætte deres bemærkninger vedrørende denne begæring. Kongeriget Spanien og Den Franske Republik har ikke fulgt denne opfordring.

9 Arubas regering på den ene side og Kommissionen og Rådet på den anden side har indgivet deres bemærkninger til begæringen henholdsvis den 3. og den 8. september 1999.

10 På Rettens præsidents anmodning har sagsøgeren ved skrivelse af 17. september 1999 besvaret de indsigelser, Kommissionen og Rådet har rejst i deres indlæg af 8. september 1999.

Retlige bemærkninger

Begæringens genstand og rækkevidde

11 I kendelsen af 30. april 1999 fandt Rettens præsident, at omstændighederne krævede, at der blev foreskrevet de nødvendige foreløbige forholdsregler.

12 Rettens præsident skal nu på baggrund af en begæring om forlængelse af de foreløbige forholdsregler, der blev foreskrevet ved kendelsen af 30. april 1999, tage stilling til betingelserne for indførsel til Fællesskabet af en vis mængde sukker med oprindelse i OLT i en ny periode fra dagen efter den 30. oktober 1999, hvor de nævnte foreløbige forholdsreglers gyldighedsperiode udløber.

13 Da ingen af sagens parter i princippet har indvendinger mod en forlængelse af de foreløbige forholdsregler, der blev foreskrevet på begæring af sagsøgeren, er der alene uenighed om betingelserne for en sådan forlængelse og navnlig om de foreløbige forholdsreglers gyldighedsperiode, om den mængde sukker, som det kan tillades sagsøgeren at indføre til Fællesskabet, og om størrelsen af den bankgaranti, sagsøgeren skal stille.

Parternes argumenter

14 Kommissionen har for det første i sit indlæg af 8. september 1999 gjort gældende, at gyldighedsperioden for de foreløbige forholdsregler ikke kan strække sig ud over den 29. februar 2000, hvor OLT-afgørelsens gyldighedsperiode udløber, medmindre OLT-afgørelsens gyldighedsperiode forlænges.

15 For det andet finder Kommissionen, at den tildelte mængde skal stå i forhold til de foreløbige forholdsreglers gyldighedsperiode, som højst kan være fire måneder, og til forholdsreglernes uopsættelighed. Sagsøgeren har i sin skrivelse af 30. juli 1999 ikke angivet, hvorfor en tilladelse til at indføre en ny mængde på 7 500 tons sukker skulle være nødvendig for virksomhedens overlevelse, eller hvorfor en mindre mængde ikke ville være tilstrækkelig. Det er således nødvendigt at afgøre, hvilken mængde sukker det som minimum må tillades sagsøgeren at indføre for at sikre, at virksomheden kan overleve, i overensstemmelse med de krav, der er forbundet med interesseafvejningen. Kommissionen har givet udtryk for, at sagsøgeren bør fremkomme med oplysninger i så henseende.

16 For det tredje bør den sikkerhed, sagsøgeren skal stille, efter Kommissionens opfattelse tages op til fornyet overvejelse i lyset af selskabets økonomiske situation, nærmere bestemt på baggrund af en redegørelse for de udgifter og indtægter, sagsøgeren har haft, siden de foreløbige forholdsregler blev foreskrevet ved kendelsen af 30. april 1999, det opnåede overskud og den gæld, som selskabet har kunnet betale som følge af dette overskud. Sikkerheden bør fastsættes til mindst 43 USD pr. ton. Kommissionen har givet udtryk for, at sagsøgeren bør fremkomme med oplysninger i så henseende.

17 Rådet har anført, at de nye foreløbige forholdsregler ikke bør være gældende ud over den 29. februar 2000 eller, såfremt OLT-afgørelsens anvendelsesperiode forlænges uden væsentlige ændringer af handelsordningen, indtil den 30. april 2000.

18 Rådet finder også, at den mængde sukker, som det kan tillades sagsøgeren at indføre, skal stå i forhold til de foreløbige forholdsreglers gyldighedsperiode og en påvisning af, at en mængde på 7 500 tons er nødvendig for virksomhedens overlevelse. Ifølge Rådet har den mængde sukker og det garantibeløb, der blev fastsat i kendelsen af 30. april 1999, gjort det muligt for sagsøgeren at betale mindst halvdelen af sin gæld. En sådan tilbagebetalingsevne i de første seks måneder synes klart at være tilstrækkelig til at sikre virksomhedens overlevelse i betragtning af det tilbud om en afdragsordning, som en af kreditorerne, Free Zone Aruba NV, har fremsat. Sikkerhedens størrelse og sukkermængden bør således tilpasses sagsøgerens aktuelle situation.

19 Sagsøgeren har, støttet af Arubas regering, gjort gældende, at den forlængelse, selskabet anmoder om i overensstemmelse med konklusionen i kendelsen af 30. april 1999, skal være undergivet de samme betingelser som dem, der er opstillet for de ved kendelsen anordnede forholdsregler, således at det bør tillades selskabet at indføre 7 500 tons sukker til Fællesskabet i perioden fra den 30. oktober 1999 til den 29. april 2000. De faktiske og retlige omstændigheder, der begrundede de foreløbige forholdsregler, er nemlig uændrede.

20 I sin skrivelse af 17. september 1999 har sagsøgeren bestridt, at selskabet på ny skal bevise, at de omstændigheder, der begrundede de foreløbige forholdsregler, fortsat består, og godtgøre, at såvel den mængde sukker, selskabet ønsker at indføre til Fællesskabet, som størrelsen af den sikkerhed, det skal stille, er nødvendige for dets overlevelse. Sagsøgeren har også bestridt, at den mængde, som det kan tillades selskabet at indføre, og størrelsen af den sikkerhed, det skal stille, skal fastsættes ud fra de foreløbige forholdsreglers gyldighedsperiode og deres uopsættelighed. Selskabet har endelig bestridt, at gyldighedsperioden må begrænses som anført af institutionerne.

21 Institutionerne har ifølge sagsøgeren ikke godtgjort, at der foreligger faktiske oplysninger og omstændigheder, der kan medføre, at Retten må bedømme sagsøgerens situation anderledes end i kendelsen af 30. april 1999.

22 Sagsøgeren har nærmere anført, at den forbedring af selskabets økonomiske situation, der er indtrådt siden den 30. april 1999, ikke medfører, at det kan nøjes med en mængde på under 7 500 tons. Selskabet kunne først genoptage sine indkøb og sin produktion efter den 30. april 1999, dvs. efter at have sikret sig, at der var afsætningsmuligheder. Den første ladning ankom til havnen i Rotterdam den 26. juli 1999, og de første leverancer blev først foretaget i august 1999. På grund af de normale betalingsfrister har de første betalinger først fundet sted for meget kort tid siden. Selskabet har anført, at hvis det nu måtte meddele sine kunder, at det efter den 30. oktober 1999 ikke længere vil kunne levere de ønskede mængder, ville dette påvirke afsætningsmulighedernes vedvarenhed og kundernes betalinger og dermed »udbyttet« af de begærede og foreskrevne

forholdsregler, hvis formål var at give selskabet midlerne til at kunne eksistere og fungere som virksomhed, indtil der afsiges dom i de sager, der verserer ved Retten mellem Emesa Sugar og Rådet (sag T-43/98) og mellem Emesa Sugar og Kommissionen (sag T-44/98), og ved Domstolen (den præjudicielle sag, registreret under nr. C-17/98, der drejer sig om gyldigheden af afgørelse 97/803 af 24.11.1997, særlig for så vidt angår indsættelsen af artikel 108b i OLT-afgørelsen).

23 Hvad angår gyldighedsperioden har sagsøgeren gjort gældende, at den første ladning efter afsigelsen af kendelsen forlod Aruba i juli 1999, og at indkøb, produktion, salg og levering sammenlagt varer otte til tolv uger.

24 Desuden er det ifølge sagsøgeren ikke særlig sandsynligt, at en ny OLT-afgørelse vil kunne anvendes allerede fra den 1. marts 2000, navnlig fordi Kommissionen endnu ikke har fremsat et forslag herom for Rådet, og fordi OLT-afgørelsen giver mulighed for en overgangsordning.

25 Hvis man fulgte Rådets og Kommissionens argumentation, ville der blive foreskrevet forholdsregler, der gælder i fire måneder fra den 30. oktober 1999, men i realiteten kun vedrører to måneder (december og januar), og som eventuelt — hvis OLT-afgørelsen forlænges — gælder i endnu to måneder, hvilket sagsøgeren ikke ville have nogen som helst nytte af. Hvis forlængelsen med to måneder fra den 1. marts 2000 forudsætter, at Rådet vedtager en overgangsordning i henhold til OLT-afgørelsens artikel 240, stk. 4, vil den først kunne besluttes i løbet af februar 2000. Til den tid vil en forlængelse af de foreløbige forholdsregler med to måneder ikke længere have nogen betydning for sagsøgeren, når henses til de leveringstider på otte til tolv uger, selskabet må tage højde for. For at gøre de foreløbige forholdsregler effektive bør gyldighedsperioden derfor fastsættes til seks måneder. Kommissionen vil i givet fald altid kunne indgive begæring til Retten om en ændring af gyldighedsperioden på grundlag af artikel 108 i Rettens procesreglement, hvis den gældende OLT-ordning giver anledning hertil.

26 Hvad angår bankgarantien har sagsøgeren anført, at selskabets økonomiske situation ikke er blevet så meget bedre, at det er berettiget at kræve en sikkerhed på over 28 USD, med forbehold af en eventuel tilpasning af sikkerhedens størrelse til den garanterede pris og til interventionsprisen. I øvrigt er det af Kommissionen anbefalede beløb på 43 USD pr. ton ikke mindre symbolsk i forhold til afgiften ved indførsel til Fællesskabet, som er 500 USD pr. ton, end det i øjeblikket gældende beløb på 28 USD pr. ton.

27 Sagsøgeren har endelig under henvisning til de tal, der er indeholdt i selskabets skrivelse af 26. marts 1999 (jf. præmis 39 i kendelsen af 30.4.1999), understreget, at det for at kunne betale sin gæld måtte opnå en avance på 62,60 USD pr. ton (i tilfælde af en import af sukker med oprindelse i OLT på 7 500 tons) eller på 31,30 USD pr. ton (i tilfælde af en importmængde på 15 000 tons), hvilke tal Rådet og Kommissionen ikke har bestridt. Der bør således tages hensyn til disse tal med henblik på forlængelsen af de foreløbige forholdsregler. Når henses til omfanget af selskabets import til Fællesskabet og til, at denne import først blev påbegyndt i slutningen af juli måned, og at selskabet først for meget kort tid siden har modtaget de første betalinger, er selskabet kun lige begyndt at afvikle sin gæld.

28 Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at de ved kendelsen af 30. april 1999 foreskrevne forholdsregler forlænges på samme betingelser, og anmodet om, at der træffes afgørelse hurtigst muligt.

Rettens bemærkninger

De foreløbige forholdsreglers gyldighedsperiode

29 I henhold til OLT-afgørelsens artikel 240, stk. 1, anvendes afgørelsen for en periode på ti år fra den 1. marts 1990.

30 Eftersom OLT-afgørelsen som udgangspunkt ikke finder anvendelse efter den 29. februar 2000, kan den udsættelse af gennemførelsen af afgørelsens artikel 108b, der blev anordnet ved kendelsen af 30. april 1999, ikke forlænges ud over den periode, hvor OLT-afgørelsen finder anvendelse.

31 Under hensyn til den dato, fra hvilken OLT-afgørelsen ikke længere finder anvendelse, og til de praktiske begrænsninger, sagsøgeren er underlagt i forbindelse med import, forarbejdning og eksport til Fællesskabet, finder Retten herefter, at sagsøgeren fra datoen for udløbet af den ved kendelsen af 30. april 1999 fastsatte periode på seks måneder fortsat skal kunne eksportere sukker til Fællesskabet, der er leveret frit om bord (FOB) til selskabet før den 29. februar 2000, på de i nærværende kendelse fastlagte betingelser.

32 Såfremt Domstolen imidlertid i løbet af denne nye periode på fire måneder fra den 31. oktober 1999 til den 29. februar 2000 afsiger dom i sag C-17/98 og fastslår, at OLT-afgørelsens bestemmelser om begrænsning af importen af sukker med oprindelse i OLT til Fællesskabet ikke er ugyldige, anmoder Rettens præsident nærværende sags parter om at fremkomme med deres bemærkninger til Domstolens dom, og han træffer ved kendelse afgørelse om nærværende sags videre forløb, hvorved Emesa Sugar (Free Zone) NV fortsat kan indføre sukker til Fællesskabet, der er leveret frit om bord (FOB) til selskabet før dagen for afsigelsen af Domstolens dom, på de i nærværende kendelse fastlagte betingelser.

33 Såfremt Domstolen derimod inden for den pågældende periode på fire måneder fastslår, at OLT-afgørelsens bestemmelser om begrænsning af importen af sukker med oprindelse i OLT til Fællesskabet er ugyldige, fortsætter nærværende kendelse med at have retsvirkninger indtil udgangen af den nævnte periode, medmindre Retten træffer afgørelse i hovedsagen, registreret under nr. T-44/98, inden periodens udløb.

Den mængde sukker med oprindelse i OLT, der kan indføres til Fællesskabet

34 I kendelsen af 30. april 1999 fastslog Rettens præsident, at sagsøgeren var i en økonomisk situation, der truede virksomhedens eksistens, idet der var en reel risiko for, at den blev erklæret konkurs. Betingelsen om uopsættelighed blev derfor anset for opfyldt. Der blev herved taget hensyn til, at 1998-regnskabet viste et tab på 421 950 USD, og at de forfaldne fordringer pr. 31. december 1998 beløb sig til 469 288 USD.

35 I deres skrivelser af 8. september 1999 har Kommissionen og Rådet anført, at den mængde sukker, der kan indføres til Fællesskabet efter en forlængelse af de foreløbige forholdsregler, bør stå i forhold til disses uopsættelighed.

36 Retten finder på grundlag af de oplysninger, sagsøgeren har givet i sin skrivelse af 17. september 1999, at kunne konkludere, at en importmængde på 7 500 tons sukker med oprindelse i OLT er berettiget under hensyn til betingelsen om uopsættelighed.

37 For det første har sagsøgerens leveringer af sukker med oprindelse i OLT efter afsigelsen af kendelsen af 30. april 1999 først kunnet finde sted i august 1999, og de første betalinger fra kunderne har først kunnet foretages for meget kort tid siden. Det er derfor ikke særlig sandsynligt, at sagsøgeren allerede i betydeligt omfang har kunnet fyldestgøre kreditorerne, hvorfor risikoen for konkurs må antages fortsat at bestå, idet kreditorerne stadig kan indgive konkursbegæring.

38 For det andet fremgår det af sagens akter, at størrelsen af den mellem sagsøgeren, Kommissionen og Rådet aftalte bankgaranti blev beregnet på grundlag af en import til Fællesskabet på 15 000 tons sukker med oprindelse i OLT. Sikkerhedens størrelse blev nemlig oprindelig beregnet således, at der, når beløbet blev trukket fra fortjenesten ved salget af hvert ton sukker med oprindelse i OLT, fremkom et beløb på 31,30 USD pr. ton bestemt til fyldestgørelse af kreditorerne, idet beløbet på 31,30 USD ganget med de 15 000 tons svarede til værdien af de forfaldne fordringer. Under hensyn til disse referencetal, som der blev opnået enighed om mellem sagsøgeren, Kommissionen og Rådet efter retsmødet den 17. marts 1999, begrunder den faktiske fyldestgørelse af kreditorerne, som er den nødvendige forudsætning for, at den reelle risiko for sagsøgerens konkurs — i det mindste midlertidigt — elimineres, at der tillades import af en ny mængde på 7 500 tons sukker med oprindelse i OLT til Fællesskabet. Rådets argument baseret på det af Free Zone Aruba NV fremsatte tilbud om en afdragsordning (bilag 8 til sagsøgerens skrivelse til Rettens justitssekretær) kan ikke tiltrædes, idet dette tilbud kun drejer sig om betaling i rater af gælden i løbet af 1998.

39 Det skal i denne forbindelse også understreges, at det var på baggrund af en begæring fremsat af Kommissionen under retsmødet den 17. marts 1999, at der blev fastsat en mængde på 7 500 tons sukker med oprindelse i OLT, som kunne indføres til Fællesskabet i en periode på seks måneder, i stedet for en mængde på 15 000 tons, som kunne indføres i løbet af et helt år. Kommissionen havde nemlig påpeget, at det burde undgås, at sagsøgeren skyndte sig at eksportere 15 000 tons til Fællesskabet inden afsigelsen af Domstolens dom i sag C-17/98, som var ventet inden udgangen af den første periode på seks måneder.

40 Endvidere bemærkes, at den praktiske gennemførelse af indkøb, import, forarbejdning og eksport til Fællesskabet af sukker med oprindelse i OLT og nødvendigheden af at sikre, at sagsøgeren kan udøve sin økonomiske virksomhed med den fornødne retssikkerhed, gør det påkrævet, at der hurtigt træffes afgørelse vedrørende nærværende begæring om forlængelse af de foreløbige forholdsregler, da sagsøgeren ellers fratages den ret, der er givet selskabet til at eksportere sukker med oprindelse i OLT i hele den periode, hvor importen tillades. Dette krav om en

hurtig afgørelse retfærdiggør, at der træffes afgørelse på grundlag af de tal, sagsøgeren, Kommissionen og Rådet benyttede til at fastsætte størrelsen af bankgarantien på 28 USD pr. ton, uden at det kræves, at sagsøgeren fremkommer med nye attesterede tal. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at selv om Kommissionen og Rådet anmoder om, at beløbet for sikkerheden sættes op, har de ikke henvist til nogen objektive faktorer, der kan begrunde en sådan forhøjelse, såsom en ændring af interventionsprisen som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1785/81 af 30. juni 1981, med senere ændringer, eller en ændring af den garanterede pris som omhandlet i artikel 5, stk. 4, i protokol nr. 8 til den fjerde AVS/EF-konvention, undertegnet i Lomé den 15. december 1989.

41 På denne baggrund findes betingelsen om uopsættelighed at begrunde, at der gives tilladelse til import af en ny mængde på 7 500 tons sukker med oprindelse i OLT til Fællesskabet.

42 Der ses ikke ud fra en afvejning af sagens parters modstridende interesser at være noget til hinder for en indførsel af denne nye mængde sukker med oprindelse i OLT til Fællesskabet. Der erindres i denne forbindelse om, at Rådet — uden at det blev bestridt af Kommissionen — under retsmødet den 17. marts 1999 anerkendte, at en import af sukker med oprindelse i OLT på 15 000 tons om året ikke indebærer nogen risiko for forstyrrelser på Fællesskabets sukkermarked.

Sikkerhedens størrelse

43 Sikkerhedens størrelse blev fastsat efter aftale mellem sagsøgeren, Kommissionen og Rådet i forbindelse med retsforhandlingerne efter retsmødet den 17. marts 1999 på grundlag af en mængde på 15 000 tons.

44 Af de ovenfor anførte grunde (jf. præmis 38 og 40) bør bankgarantien fortsat fastsættes til 28 USD pr. ton sukker, sagsøgeren ønsker at indføre til Fællesskabet. Eftersom parterne ikke har anfægtet de vilkår med hensyn til sikkerhedsstillelsen og regulering af sikkerheden, der er opstillet i punkt 2 i konklusionen i kendelsen af 30. april 1999, bør bankgarantien undergives de samme betingelser.

Af disse grunde

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

1) Af de grunde, der er anført i Rettens præsidents kendelse af 30. april 1999, sag T-44/98 R II, Emesa Sugar mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), og i overensstemmelse med punkt 1 i kendelsens konklusion udsættes gennemførelsen af artikel 108b i Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, af Kommissionens forordning (EF) nr. 2553/97 af 17. december 1997 om udstedelse af importlicenser for visse produkter henhørende under KN-kode 1701, 1702, 1703 og 1704 med AVS/OLT-kumulation af oprindelsen, og af Kommissionens beslutning af 23. december 1997 (VI/51329) i forhold til Emesa Sugar (Free Zone) NV.

2) Det tillades Emesa Sugar (Free Zone) NV at indføre formalet sukker med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (OLT) til Fællesskabet, som

omhandlet i artikel 6 i bilag II til afgørelse 91/482, i overensstemmelse med de betingelser, der er opstillet i denne afgørelse i den affattelse, der var gældende indtil den 30. november 1997, på følgende betingelser og med følgende restriktioner:

— Den således tilladte indførsel er undergivet de bestemmelser i afgørelse 91/428, der var gældende forud for ikrafttrædelsen af Rådets afgørelse 97/803/EF af 24. november 1997 om midtvejsrevision af afgørelse 91/428, særlig forpligtelsen til at opnå en importlicens i henhold til artikel 5, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3719/88 af 16. november 1988 om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter, forpligtelsen til at opnå et certifikat EUR.1 og forpligtelsen til at stille en sikkerhed på 3 EUR/ton, som frigives, hvis indførslen foretages i overensstemmelse med importlicensen.

— Den maksimale tilladte importmængde er 7 500 tons i perioden fra den 31. oktober 1999 til den 29. februar 2000. Efter den 29. februar 2000 kan Emesa Sugar (Free Zone) NV fortsat indføre sukker til Fællesskabet, der er leveret frit om bord (FOB) til selskabet før denne dato i) op til 7 500 tons og ii) i overensstemmelse med de betingelser, der er opstillet i dette punkt i denne kendelses konklusion.

— Sukker med oprindelse i OLT, der indføres til Fællesskabet, skal sælges til en pris, der mindst svarer til interventionsprisen som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker.

— Emesa Sugar (Free Zone) NV kan indføre sukker med oprindelse i OLT til Fællesskabet på betingelse af, at der stilles en sikkerhed i form af en bankgaranti på 28 USD pr. ton sukker, selskabet ønsker at indføre i overensstemmelse med nærværende kendelse. Sikkerheden skal stilles

senest på dagen for frembydelsen af sukkeret i forbindelse med toldangivelsen og dække den mængde, der frembydes. Beløbet for den sikkerhed, der skal stilles pr. ton sukker, forhøjes eller nedsættes:

— i forhold til stigningen eller nedgangen i interventionsprisen som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1785/81

— i forhold til nedgangen eller stigningen i den garanterede pris som omhandlet i artikel 5, stk. 4, i protokol nr. 8 til den fjerde AVS/EF-konvention, undertegnet i Lomé den 15. december 1989.

Udgangspunktet for nedsættelse eller forhøjelse af beløbet for sikkerheden er interventionsprisen eller den garanterede pris den 31. oktober 1999.

— Sikkerheden frigives i det hele efter afgørelse fra Rettens præsident til fordel for Fællesskabet, såfremt Domstolen i perioden fra den 31. oktober 1999 til den 29. februar 2000 afsiger dom i sag C-17/98 og herved fastslår, at artikel 108b ikke er ugyldig.

— Så længe den anordnede foreløbige forholdsregel er gældende, kan Emesa Sugar (Free Zone) NV ikke indgive ansøgninger om importlicens i henhold til forordning nr. 2553/97.

3) Såfremt Domstolen i perioden fra den 31. oktober 1999 til den 29. februar 2000 afsiger dom i sag C-17/98:

— genoptages nærværende sag om foreløbige forholdsregler (registreret under nr. T-44/98 R II), såfremt Domstolen ikke fastslår, at artikel 108b i afgørelse 91/482 er ugyldig, og parterne anmodes om at fremkomme med deres bemærkninger til Domstolens dom. Rettens præsident træffer ved en ny kendelse afgørelse om nærværende sags videre forløb, hvorved Emesa Sugar (Free Zone) NV fortsat kan indføre sukker til Fællesskabet, der er leveret frit om bord (FOB) til selskabet før dagen for afsigelsen af Domstolens dom i) op til 7 500 tons, ii) i perioden indtil den 29. februar 2000 og iii) i overensstemmelse med de betingelser, der er opstillet i punkt 2 i denne kendelses konklusion;

— fortsætter nærværende kendelse med at have retsvirkninger indtil den 29. februar 2000, såfremt Domstolen fastslår, at artikel 108b i afgørelse 91/482 er ugyldig, og såfremt Retten ikke har truffet afgørelse i hovedsagen (registreret under nr. T-44/98).

4) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 29. september 1999.

H. Jung — Justitssekretær

B. Vesterdorf — Præsident